

ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Η ΓΑΡΙΒΑΛΔΙΝΗ

Σὲ εἶδα μὲς τὰ κόκκινα ξανθὴ μου
 Νὰ τριγυρνᾷς σὺν Γαριβάλδης νικητῆς
 Κι' ἀκόνισα ἀμέσως τὸ σπαθί μου
 Κ' εἶπα: «δουλεῖθ' θάυρῃ κι' ὁ ποιητῆς!»
 Γιατὶ μιὰ λέξι περιμένω ἀπὸ τὸ στόμα σου
 Γιὰ ν' ἄρθω νὰ προσκολληθῶ . . . ἔς τὸ σῶμά σου.

ΣΤΗΝ ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ

Στοῦ στήθους σου τὸ κάστρο εἶδα στημένη,
 ξανθὴ μου, μιὰ σημαία γαλανή,
 κι' ἀπ' τὴν φυγὴ μου σιγαλὰ νὰ βγαίνει
 ἀκούστηκεν ἀπόκρυφη φωνή:
 — Γί κάθεται καὶ βλέπεις σὺν χαζός;
 Νὰ φρούριο νὰ πάρῃς, νὰ 'το,
 ἢ καθαλλάρης ἔμπα, ἢ πεζός,
 ἢ στή σημαία πέσε ἀπὸ κάτω.

ΣΤΗΝ ΝΟΣΟΚΟΜΑ

Ἔλα νὰ στάξῃς βάλσαμο καὶ στήν πληγῇ μου ἀκόμα
 ξανθὴ μου νοσοκόμα.
 Τέτοια πληγῇ δὲν ἔγεινε μὲ Γκραῖ καὶ μὲ Μαρτίνι
 Δὲν ἔγεινε στὰ Φάρσαλα μηδὲ στὸν Δομοκὸ
 Δὲν ἔγεινε στὸν πόλεμον, ἀλλ' ἔγεινε ἐν εἰρήνῃ
 Μ' ἓνα λογάκι Σου γλυκό.
 (Μάϊος 1897) Ο ΡΗΓΑΣ

ΣΕ ΜΙΑ ΝΟΣΟΚΟΜΑ

Ἄχ! ὄχι, σὺ δὲν ἤσσουν, κυρά, γιὰ νοσοκόμα
 μ' αὐτὰ τὰ δύω τὰ γλυκὰ τὰ μάτια σου τὰ μαῦρα
 ποῦ μονομιᾶς λιγώνουν . . .
 Ἄχ! πληγωμένος 'θρίσκομαι ἀπάνω εἰς τὸ στρῶμα,
 κι' ἀντὶ νὰ μὲ γιατρέψουνε, ρίχνουν φωτιὰ καὶ λαῦρα
 καὶ μὲ ξαναπληγώνουν.
 (1897) * * *